

Ο ΠΕΡΙ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΓΗΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 2008

Ασκώντας τις εξουσίες που παρέχονται από το άρθρο 163 του Συντάγματος, και το άρθρο 17 του περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλας Διατάξεις) Νόμου του 1964 έως 1991 και με σκοπό την εφαρμογή της πράξης της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο "Κανονισμός (ΕΚ) αριθμός 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 12^{ης} Δεκεμβρίου 2006", το Ανώτατο Δικαστήριο εκδίδει τον ακόλουθο Διαδικαστικό Κανονισμό:

Άρθρο 163 του Συντάγματος
33 του 1964
35 του 1975
72 του 1977
59 του 1981
3 του 1987
158 του 1998
109 του 1991
EL L 399/1
30.12.2006

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 1

Αντικείμενο

1. (α) Ο παρών Διαδικαστικός Κανονισμός θα αναφέρεται ως ο περί Διαδικασίας Ευρωπαϊκής Διαταγής Πληρωμής Διαδικαστικός Κανονισμός του 2008.

(β) Ο παρών Κανονισμός αφορά μη αμφισβητούμενες χρηματικές αξιώσεις, και καθιερώνει διαδικασία Ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

2. Ο αιτητής δεν κωλύεται από τον παρόντα Κανονισμό να επιδιώξει την ικανοποίηση αξιώσης κατά την έννοια του Κανονισμού 4 χρησιμοποιώντας άλλη διαδικασία προβλεπόμενη από το δίκαιο κράτους μέλους ή από το κοινοτικό δίκαιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 2

Πεδίο εφαρμογής

1. Ο παρών Κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις διασυνοριακού χαρακτήρα, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας ("acta jure imperii").

2. Ο παρών Κανονισμός δεν εφαρμόζεται:

α) στις περιουσιακές διαφορές από γαμικές σχέσεις, στις διαθήκες και στην κληρονομική διαδοχή,

β) στις πτωχεύσεις, στις διαδικασίες που αφορούν την εκκαθάριση αφερέγγυων εταιριών ή άλλων νομικών προσώπων, στους πτωχευτικούς συμβιβασμούς, στις πράξεις συμβιβασμών και άλλες ανάλογες διαδικασίες,

γ) στην κοινωνική ασφάλιση,

δ) στις αξιώσεις που απορρέουν από εξωσυμβατικές ενοχές, εκτός:

i) εάν αποτελούν αντικείμενο συμφωνίας μεταξύ των μερών ή υπάρχει αναγνώριση της οφειλής,

ή

ii) συνδέονται με εκκαθαρισμένες οφειλές που προκύπτουν από συγκυριότητα.

3. Στον παρόντα Κανονισμό, με τον όρο "κράτος μέλος" νοούνται τα κράτη μέλη πλην της Δανίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 3

Διασυνοριακές υποθέσεις

1. Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, διασυνοριακή υπόθεση είναι εκείνη κατά την οποία τουλάχιστον ένας εκ των διαδίκων έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του σε κράτος μέλος διαφορετικό από το κράτος μέλος του επιληφθέντος δικαστηρίου.

2. Η κατοικία προσδιορίζεται βάσει των άρθρων 59 και 60 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές

υποθέσεις και όπως τροποποιήθηκε με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθμ. 2245/2004 της Επιτροπής (ΕΕ L 381 της 28^{ης} Δεκεμβρίου 2004).

3. Ο χρόνος που καθορίζει την υπόθεση ως εμπίπτουσα σε διασυνοριακή είναι η ημερομηνία υποβολής της αίτησης για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 4

Διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

Η διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής αφορά στην είσπραξη χρηματικών αξιώσεων οι οποίες είναι εκκαθαρισμένες και απαιτητές κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 5

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, νοούνται ως:

1. "Κράτος Μέλος προέλευσης": το κράτος μέλος στο οποίο εκδίδεται η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής,
2. "Κράτος Μέλος εκτέλεσης": το κράτος μέλος στο οποίο ζητείται η εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,
3. "Δικαστήριο": σημαίνει Επαρχιακό ή Δικαστήριο Ειδικής Δικαιοδοσίας αναλόγως της περίπτωσης και όπου στον παρόντα κανονισμό, πράξη ή ενέργεια αναφέρεται σε Δικαστήριο αυτή η πράξη ή ενέργεια δύναται να διενεργείται από τον Πρωτοκολλητή του Δικαστηρίου.
4. "Δικαστήριο προέλευσης": το Δικαστήριο που εκδίδει ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

5. "Δικαστής": σημαίνει Δικαστή Επαρχιακού Δικαστηρίου ή Δικαστή Ειδικής Δικαιοδοσίας.

Όροι, οι οποίοι δεν ορίζονται, έχουν τη σημασία η οποία τους αποδίδεται από το Κανονισμό (ΕΚ) αριθμός 1896/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, το Σύνταγμα, τον περί Απονομής της Δικαιοσύνης (Ποικίλαι Διατάξεις) Νόμο του 1964 (Ν33/64) και των περί Δικαστηρίων Νόμο του 1960 (Ν14/60).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 6

Δικαστική αρμοδιότητα

1. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος Κανονισμού, η δικαστική αρμοδιότητα προσδιορίζεται σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες κοινοτικού δικαίου, ιδίως του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

2. Ωστόσο, εάν η αξίωση αφορά σύμβαση την οποία έχει συνάψει ένα πρόσωπο, ο καταναλωτής, για σκοπό που μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την, επαγγελματική ή εμπορική του δραστηριότητα, και εάν ο καθ'ου είναι ο καταναλωτής, αρμόδια είναι μόνο τα δικαστήρια του κράτους μέλους στο οποίο έχει την κατοικία του ο καθ'ου, κατά την έννοια του άρθρου 59 του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 44/2001.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 7

Αίτηση για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής

1. Η αίτηση για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής υποβάλλεται με το έντυπο Α που παρατίθεται στο Παράρτημα I.

2. Η αίτηση περιλαμβάνει:

α) τα ονόματα και τις διευθύνσεις των διαδίκων και, κατά περίπτωση, των αντιπροσώπων τους, καθώς και τα στοιχεία του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση·

β) το ποσό της αξίωσης, συμπεριλαμβανομένου του κεφαλαίου και, κατά περίπτωση, των τόκων και των συμβατικών κυρώσεων και εξόδων·

γ) εάν ζητούνται τόκοι επί της αξίωσης, το επιτόκιο και τη χρονική περίοδο για την οποία ζητούνται τόκοι, εκτός εάν προστίθενται στο κεφάλαιο νόμιμοι τόκοι αυτοδίκαια σύμφωνα με το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

δ) την αιτία της διαφοράς, συμπεριλαμβανομένης της περιγραφής των πραγματικών περιστατικών στα οποία θεμελιώνεται η αξίωση και, ενδεχομένως, των αιτούμενων τόκων·

ε) την περιγραφή των αποδεικτικών στοιχείων που υποστηρίζουν την αξίωση·

στ) τα στοιχεία στα οποία θεμελιώνεται η δικαστική αρμοδιότητα· και

ζ) τον διασυνοριακό χαρακτήρα της υπόθεσης, κατά την έννοια του Κανονισμού 3.

3. Στην αίτηση, ο αιτητής δηλώνει ότι οι παρεχόμενες πληροφορίες είναι ακριβείς, καθόσον είναι σε θέση να γνωρίζει, και αναγνωρίζει ότι οιαδήποτε σκόπιμη ψευδής δήλωση δύναται να επισύρει αντίστοιχες κυρώσεις βάσει του ισχύοντος δικαίου.

4. Σε προσάρτημα της αίτησης, ο αιτητής δύναται να δηλώσει στο δικαστήριο ότι, σε περίπτωση ένστασης του καθ'ου, ενίσταται στη μεταφορά στις συνήθεις αστικές διαδικασίες, κατά την έννοια του Κανονισμού 17. Αυτό δεν εμποδίζει τον αιτητή να ενημερώσει εκ των υστέρων σχετικά το δικαστήριο, οπωσδήποτε όμως πριν από την έκδοση της διαταγής.

5. Η αίτηση υποβάλλεται εγγράφως είτε με προσωπική καταχώριση του δικογράφου στο Πρωτοκολλητείο είτε με αποστολή του δικογράφου ταχυδρομικώς ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας είναι διαθέσιμο στο δικαστήριο όπως η τηλεομοιοτυπία και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.

6. Η αίτηση πρέπει να υπογράφεται από τον αιτητή ή, κατά περίπτωση, από τον αντιπρόσωπό του. Όταν η αίτηση υποβάλλεται ηλεκτρονικά σύμφωνα με την παράγραφο 5,

υπογράφεται σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/93/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, σχετικά με το κοινοτικό πλαίσιο για ηλεκτρονικές υπογραφές.

Εν τούτοις δεν απαιτείται ηλεκτρονική υπογραφή, εάν και στο βαθμό που υφίσταται εναλλακτικό ηλεκτρονικό σύστημα επικοινωνίας στο δικαστήριο στο οποίο έχει πρόσβαση συγκεκριμένη ομάδα προεγγεγραμμένων χρηστών με πιστοποίηση ταυτότητας και το οποίο επιτρέπει την ασφαλή ταύτιση των εν λόγω χρηστών. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την επιτροπή για την ύπαρξη τέτοιων συστημάτων επικοινωνιών.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 8

Εξέταση της αίτησης

Το δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής εξετάζει, το συντομότερο δυνατό και με βάση το έντυπο αίτησης, αν πληρούνται οι προϋποθέσεις των Κανονισμών 2, 3, 4, 6 και 7 και αν η αξίωση φαίνεται ότι είναι βάσιμη. Η εξέταση αυτή μπορεί να λαμβάνει τη μορφή συνοπτικής διαδικασίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 9

Συμπλήρωση και διόρθωση

1. Αν δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του Κανονισμού 7, και εάν δεν πρόκειται για αξίωση προδήλως αβάσιμη ή αίτηση απαράδεκτη, το δικαστήριο παρέχει στον αιτητή τη δυνατότητα να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτηση. Το δικαστήριο χρησιμοποιεί το έγγραφο Β που παρατίθεται στο Παράρτημα II.

2. Όταν το δικαστήριο καλεί τον αιτητή να συμπληρώσει ή να διορθώσει την αίτηση, τάσσει την προθεσμία την οποία κρίνει κατάλληλη υπό τις περιστάσεις. Το δικαστήριο μπορεί να παρατείνει την προθεσμία αυτή κατά τη διακριτική του ευχέρεια.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 10

Τροποποίηση της αίτησης

1. Αν οι απαιτήσεις του Κανονισμού 8 πληρούνται για μέρος μόνο της αξίωσης, το δικαστήριο ενημερώνει τον αιτητή προς τον σκοπό αυτό, χρησιμοποιώντας το έντυπο Γ που παρατίθεται στο Παράρτημα III. Ο αιτητής καλείται να δεχθεί ή να αρνηθεί πρόταση για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής για το ποσό που ορίζει το δικαστήριο και ενημερώνεται για τις συνέπειες της απόφασής του. Ο αιτητής απαντά επιστρέφοντας το έντυπο Γ που απέστειλε το δικαστήριο εντός προθεσμίας την οποία τάσσει το δικαστήριο σύμφωνα με το Κανονισμό 9, παράγραφος 2.

2. Αν ο αιτητής δεχθεί την πρόταση του δικαστηρίου, το δικαστήριο εκδίδει ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, σύμφωνα με τον Κανονισμό 12, για το μέρος της αξίωσης το οποίο έχει δεχθεί ο αιτητής. Οι συνέπειες σε σχέση με το εναπομένον μέρος της αρχικής απαίτησης διέπονται από το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

3. Αν ο αιτητής δεν αποστείλει την απάντησή του εντός της προθεσμίας την οποία έταξε το δικαστήριο ή αρνηθεί την πρόταση του δικαστηρίου, το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στο σύνολό της.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 11

Απόρριψη της αίτησης

1. Το δικαστήριο απορρίπτει την αίτηση εφόσον:

α) δεν πληρούνται οι απαιτήσεις που ορίζονται στους Κανονισμούς 2, 3, 4, 6 και 7·

ή

β) η αξίωση είναι προδήλως αβάσιμη ή απαράδεκτη·

ή

γ) ο αιτητής δεν αποστείλει την απάντησή του εντός της προθεσμίας που έταξε το δικαστήριο δυνάμει του Κανονισμού 9, παράγραφος 2·

ή

δ) ο αιτητής δεν συμπληρώσει ή δεν διορθώσει την αίτησή του εντός της προθεσμίας που έταξε το δικαστήριο ή αρνηθεί την πρόταση του δικαστηρίου, σύμφωνα με το Κανονισμό 10.

Ο αιτητής ενημερώνεται σχετικά με τους λόγους απόρριψης μέσω του εντύπου Δ που παρατίθεται στο Παράρτημα IV.

2. Η απόρριψη της αίτησης δεν υπόκειται σε έφεση.

3. Η απόρριψη της αίτησης δεν κωλύει τον αιτητή να επιδιώξει την ικανοποίηση της αξίωσης του μέσω νέας αίτησης για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής ή κάθε άλλης διαδικασίας που προβλέπει το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 12

Έκδοση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. Αν πληρούνται οι προϋποθέσεις που αναφέρονται στον Κανονισμό 8, το δικαστήριο εκδίδει, το συντομότερο δυνατό, και κανονικά εντός 30 ημερών μετά την κατάθεση της αίτησης, ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής διὰ του εντύπου Ε που παρατίθεται στο Παράρτημα V.

Η προθεσμία των 30 ημερών δεν περιλαμβάνει τον απαιτούμενο χρόνο για τη διόρθωση, τη συμπλήρωση ή την τροποποίηση της αίτησης εκ μέρους του αιτητή.

2. Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής εκδίδεται μαζί με αντίγραφο του εντύπου της αίτησης. Δεν περιλαμβάνει τις πληροφορίες που παρέχει ο αιτητής σύμφωνα με τα προσαρτήματα 1 και 2 του εντύπου Α.

3. Με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, γνωστοποιείται στον καθ'ου ότι έχει τις εξής δυνατότητες επιλογής:

α) να πληρώσει στον αιτητή το ποσό το οποίο ορίζεται στη διαταγή·

ή

β) να ενστεί στη διαταγή με την κατάθεση ένστασης στο δικαστήριο η οποία αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθ'ου.

4. Στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, ο καθ'ου ενημερώνεται ότι:

α) η διαταγή πληρωμής εκδόθηκε με βάση τα πληροφοριακά στοιχεία που παρέσχε ο αιτητής και δεν επαληθεύτηκαν από το δικαστήριο,

β) η διαταγή θα καταστεί εκτελεστή εκτός εάν κατατεθεί ένσταση στο δικαστήριο σύμφωνα με τον Κανονισμό 16,

γ) στην περίπτωση που έχει υποβληθεί ένσταση, η διαδικασία συνεχίζεται ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου σύμφωνα με τους κανόνες πολιτικής δικονομίας, εκτός εάν ο αιτητής έχει ζητήσει ρητά να τερματιστεί η διαδικασία.

5. Το δικαστήριο μεριμνά για την επίδοση ή την κοινοποίηση της διαταγής στον καθ'ου σύμφωνα με τις πρόνοιες των σχετικών Διαταγών των περί Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών που αφορούν στις επιδόσεις και κοινοποιήσεις, τηρουμένων των ελάχιστων κανόνων που προβλέπονται στους Κανονισμούς 13,14 και 15.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 13

Επίδοση ή κοινοποίηση με αποδεικτικό παραλαβής εκ μέρους του καθ'ου

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής επιδίδεται ή κοινοποιείται στον καθ'ου σύμφωνα με τις πρόνοιες των σχετικών Διαταγών Πολιτικής Δικονομίας Διαδικαστικών Κανονισμών που αφορούν στις επιδόσεις και κοινοποιήσεις.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 14

Επίδοση ή κοινοποίηση χωρίς αποδεικτικό παραλαβής εκ μέρους του καθ'ου

1.

Η

ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής επιδίδεται ή κοινοποιείται στον καθ'ου χωρίς αποδεικτικό παραλαβής εφόσον έγινε:

α) προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στην προσωπική διεύθυνση του καθ'ου σε πρόσωπα που συγκατοικούν με τον καθ'ου ή εργάζονται εκεί,

β) στην περίπτωση που ο καθ'ου είναι αυτοεργοδοτούμενος ή νομικό πρόσωπο, προσωπική επίδοση ή κοινοποίηση στον επαγγελματικό χώρο του καθ'ου, σε πρόσωπα που απασχολούνται από αυτόν,

γ) με ηλεκτρονικά μέσα που πιστοποιούνται από αυτόματη επιβεβαίωση παραλαβής, εφόσον ο καθ'ου έχει δεχθεί ρητώς αυτή τη μέθοδο επίδοσης ή κοινοποίησης εκ των προτέρων.

2. Η επίδοση ή κοινοποίηση η οποία έγινε βάσει της παραγράφου 1 δεν γίνεται αποδεκτή, εάν η διεύθυνση του οφειλέτη δεν είναι γνωστή με βεβαιότητα.

3. Η επίδοση ή κοινοποίηση βάσει της παραγράφου 1, στοιχεία α), β), πιστοποιείται μέσω:

α) εγγράφου το οποίο υπογράφεται από το αρμόδιο πρόσωπο που διενήργησε την επίδοση ή κοινοποίηση και το οποίο καταγράφει:

i) τον τρόπο επίδοσης ή κοινοποίησης που χρησιμοποιήθηκε,

και

ii) την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης,

και

iii) εάν η διαταγή επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε σε άλλο πρόσωπο και όχι στον καθ'ου, το όνομα του προσώπου αυτού και τη σχέση του με τον καθ'ου,

ή

β) βεβαίωσης παραλαβής εκ μέρους του προσώπου στο οποίο έγινε η επίδοση ή κοινοποίηση, για τους σκοπούς της παραγράφου 1, στοιχεία α) και β).

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 15

Επίδοση ή κοινοποίηση σε αντιπρόσωπο

Η επίδοση ή κοινοποίηση βάσει των Κανονισμών 13 ή 14 μπορεί να διενεργείται και στον αντιπρόσωπο του καθ'ου.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 16

Ένσταση κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής

1. Ο καθ'ου μπορεί να υποβάλει ένσταση κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του δικαστηρίου χρησιμοποιώντας το έντυπο ΣΤ που παρατίθεται στο Παράρτημα VI, το οποίο του παρέχεται μαζί με την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.
2. Η ένσταση πρέπει να αποστέλλεται εντός 30 ημερών από την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης της διαταγής στον καθ'ου.
3. Ο καθ'ου δηλώνει στην ένσταση ότι αμφισβητεί την αξίωση, χωρίς να προσδιορίζει τους σχετικούς λόγους.
4. Η ένσταση υποβάλλεται εγγράφως είτε με προσωπική καταχώριση του δικογράφου στο Πρωτοκολλητείο είτε με αποστολή του δικογράφου ταχυδρομικώς ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο επικοινωνίας είναι διαθέσιμο στο δικαστήριο όπως η τηλεομοιοτυπία και το ηλεκτρονικό ταχυδρομείο.
5. Η ένσταση υπογράφεται από τον καθ'ου ή, όπου εφαρμόζεται, από τον αντιπρόσωπό του. Όταν η ένσταση υποβάλλεται ηλεκτρονικά σύμφωνα με την παράγραφο 4,

υπογράφεται σύμφωνα με το Άρθρο 2, παράγραφος 2, της οδηγίας 1999/93/EK.

Εν τούτοις δεν απαιτείται ηλεκτρονική υπογραφή εάν και στο βαθμό που υφίσταται εναλλακτικό ηλεκτρονικό σύστημα επικοινωνίας στα δικαστήρια του κράτους μέλους προέλευσης στο οποίο έχει πρόσβαση συγκεκριμένη ομάδα πρεγγεγραμμένων χρηστών με πιστοποίηση ταυτότητας και το οποίο επιτρέπει την ασφαλή ταύτιση των εν λόγω χρηστών. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την επιτροπή για την ύπαρξη τέτοιων συστημάτων επικοινωνίας.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 17

Αποτελέσματα της υποβολής ένστασης

1. Σε περίπτωση υποβολής ένστασης εντός της προβλεπομένης στο Κανονισμό 16, παράγραφος 2 προθεσμίας, η διαδικασία συνεχίζεται ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου, εκτός εάν ο αιτητής έχει ζητήσει ρητά να λήξει η διαδικασία.

Όταν αιτητής επεδίωξε την ικανοποίηση της αξίωσής του με τη διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, με κανένα τρόπο δεν θίγεται να διεκδικήσει τα δικαιώματα του σε μεταγενέστερες συνήθεις αστικές διαδικασίες.

2. Η μεταφορά σε συνήθη αστική διαδικασία κατά την έννοια της παραγράφου 1 διέπεται από το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

3. Ο αιτητής ενημερώνεται για την τυχόν υποβολή ένστασης εκ μέρους του καθ'ου και για τυχόν μεταφορά σε συνήθεις αστικές διαδικασίες.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 18

Εκτελεστότητα

1. Εάν, εντός της προθεσμίας του Κανονισμού 16, παράγραφος 2, λαμβάνοντας υπόψη την παρέλευση εύλογου χρονικού

διαστήματος ώστε το δικόγραφο της ένστασης να καταχωρηθεί, δεν έχει υποβληθεί ένσταση ενώπιον του δικαστηρίου, το δικαστήριο κηρύσσει αμελλητί εκτελεστή την ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής, χρησιμοποιώντας το έντυπο Ζ που παρατίθεται στο Παράρτημα VII. Το δικαστήριο επαληθεύει την ημερομηνία επίδοσης ή κοινοποίησης.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1, οι **ΤΥΤΤΙΚΕΣ** προϋποθέσεις της εκτελεστότητας διέπονται από το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

3. Το δικαστήριο αποστέλλει στον αιτητή την εκτελεστή ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 19

Κατάργηση του εκτελεστήριου τύπου

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που κατέστη εκτελεστή αναγνωρίζεται και εκτελείται χωρίς να απαιτείται αναγνώριση της εκτελεστότητάς της και χωρίς να είναι δυνατή η αμφισβήτησή της αναγνώρισης της.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 20

Επανεξέταση κατ' εξαίρεση

1. Μετά τη λήξη της προθεσμίας του Κανονισμού 16, παράγραφος 2, ο καθ'ου δικαιούται να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου όταν:

α) i) η διαταγή πληρωμής επιδόθηκε ή κοινοποιήθηκε με έναν από τους τρόπους που προβλέπονται στον Κανονισμό 14,

και

ii) η επίδοση ή κοινοποίηση δεν διενεργήθηκε εγκαίρως ώστε να είναι σε θέση ο καθ'ου να προετοιμάσει την ένσταση του, χωρίς δική του υπαιτιότητα,

ή

β) ο καθ'ου δεν είχε τη δυνατότητα να ενστεί στην αξίωση για λόγους ανωτέρας βίας ή λόγω εξαιρετικών περιστάσεων, χωρίς δική του υπαιτιότητα,

εφόσον και στις δύο περιππώσεις ενεργεί ταχέως.

2. Μετά τη λήξη της προθεσμίας που προβλέπεται στον Κανονισμού 16, παράγραφος 2, ο καθ'ου δικαιούται επίσης να ζητήσει την επανεξέταση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ενώπιον του δικαστηρίου, όπου η έκδοση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής ήταν προδήλως εσφαλμένη, λαμβανομένων υπόψη των απαιτήσεων που ορίζονται στον παρόντα Κανονισμό, ή λόγω άλλων εξαιρετικών περιστάσεων.

3. Εάν το δικαστήριο απορρίψει την αίτηση του καθ'ου με βάση το ότι δεν ισχύει κανένας από τους λόγους επανεξέτασης που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής παραμένει σε ισχύ.

Εάν το δικαστήριο αποφασίσει ότι η επανεξέταση δικαιολογείται για έναν από τους λόγους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής καθίσταται άκυρη.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 21

Εκτέλεση

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού, οι διαδικασίες εκτέλεσης διέπονται από το δίκαιο του κράτους μέλους εκτέλεσης.

Η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής που καθίσταται εκτελεστή εκτελείται σύμφωνα με τους ίδιους όρους που ισχύουν για εκτελεστή απόφασης.

2. Για την εκτέλεση σε άλλο κράτος μέλος, ο αιτητής προσκομίζει ενώπιον των αρμόδιων αρχών εκτέλεσης του συγκεκριμένου κράτους μέλους:

α) αντίγραφο της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, όπως έχει κηρυχθεί εκτελεστή από το δικαστήριο, η οποία πληροί τους αναγκαίους όρους για να διαπιστωθεί η γνησιότητά του,

και

β) εφόσον απαιτείται, μετάφραση της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής στην ελληνική ή στην αγγλική.

Η μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο εξουσιοδοτημένο προς αυτό το σκοπό.

3. Σε αιτητή που ζητεί την εκτέλεση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, η οποία εκδόθηκε σε άλλο κράτος μέλος, δεν επιβάλλεται οιαδήποτε εγγύηση ή υποχρέωση κατάθεσης χρηματικού ποσού προς το λόγο ότι είναι αλλοδαπός ή ότι δεν έχει την κατοικία ή τη διαμονή του στο κράτος εκτέλεσης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 22

Άρνηση εκτέλεσης

1. Η εκτέλεση απορρίπτεται, κατόπιν αιτήσεως του καθ'ου, από το αρμόδιο δικαστήριο, εάν η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής είναι ασυμβίβαστη με προγενέστερη απόφαση ή διαταγή που είχε εκδοθεί προηγουμένως σε κράτος μέλος ή σε τρίτη χώρα, εφόσον:

α) η προγενέστερη απόφαση ή διαταγή αφορούσε την αυτή υπόθεση και έχει εκδοθεί μεταξύ των αυτών διαδίκων,

και

β) η προγενέστερη απόφαση ή διαταγή πληροί τους αναγκαίους όρους για την αναγνώρισή της στο κράτος μέλος εκτέλεσης,

και

γ) το ασυμβίβαστο της εκδοθείσας διαταγής δεν μπορούσε να προβληθεί δι' ενστάσεως σε διαδικασία ενώπιον δικαστηρίου στο κράτος μέλος προέλευσης.

2. Η εκτέλεση απορρίπτεται επίσης, κατόπιν αιτήσεως, εφόσον και στο βαθμό που ο καθ' ου έχει καταβάλει στον αιτητή το πιοσό που επιδικάσθηκε στην ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής.

3. Σε καμία περίπτωση, δεν μπορεί, η ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής να επανεξετασθεί επί της ουσίας της.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 23

Αναστολή ή περιορισμός της εκτέλεσης

Εάν ο καθ' ου έχει ζητήσει την επανεξέταση σύμφωνα με το Κανονισμό 20, το δικαστήριο, κατόπιν αιτήσεώς μπορεί:

α) να περιορίζει τη διαδικασία εκτέλεσης σε συντηρητικά μέτρα,

ή

β) να εξαρτά την εκτέλεση από την παροχή τέτοιας εγγύησης ως αυτό καθορίζει,

ή

γ) σε εξαιρετικές περιστάσεις, να αναστείλει τη διαδικασία εκτέλεσης.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 24

Αντιπροσώπευση από δικηγόρο

Η αντιπροσώπευση από δικηγόρο δεν είναι υποχρεωτική:

α) για τον αιτητή όσον αφορά την αίτηση ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής,

β) για τον καθ' ου όσον αφορά την υποβολή ένστασης κατά ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 25

Δικαστικά έξοδα

1. Τα συνδυασμένα δικαστικά έξοδα διαδικασίας για ευρωπαϊκή διαταγή πληρωμής και της συνήθους αστικής διαδικασίας που ακολουθεί σε περίπτωση υποβολής ένστασης κατά της ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής, δεν θα υπερβαίνουν τα δικαστικά έξοδα συνήθους αστικής διαδικασίας έστω και αν δεν προηγείτο η διαδικασία ευρωπαϊκής διαταγής πληρωμής.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Κανονισμού, τα δικαστικά έξοδα περιλαμβάνουν τα καταβλητέα στο δικαστήριο έξοδα και τέλη, τα οποία ισχύουν στην αντίστοιχη κλίμακα για τις αγωγές όπως αυτά διαλαμβάνονται στο έντυπο Η που παρατίθενται στο παράρτημα VIII.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 26

Σχέση με το εθνικό δικονομικό δίκαιο

Όλα τα δικονομικά ζητήματα που δεν ρυθμίζονται ρητά με τον παρόντα Κανονισμό διέπονται από το ισχύον δικονομικό δίκαιο.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ 27

Σχέση με τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 και τον Κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1393/2007

Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1348/2000 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2000 και του νέου Κανονισμού αριθ. 1393/2007 της 13 Νοεμβρίου 2007, ο οποίος τον αντικαθιστά, περί επιδόσεως και κοινοποιήσεως στα κράτη μέλη δικαστικών και εξώδικων πράξεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις.

Ο παρών διαδικαστικός κανονισμός θα ισχύει από τις 12 Δεκεμβρίου 2008.

Εκδόθηκε από το Ανώτατο Δικαστήριο στις 10 Ιουλίου 2008.

ΧΡ. ΑΡΤΕΜΙΔΗΣ,

Πρόεδρος Ανωτάτου Δικαστηρίου

Π. ΑΡΤΕΜΗΣ)
Ι. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ)
ΦΡ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ)
Τ. ΗΛΙΑΔΗΣ)
Α. ΚΡΑΜΒΗΣ)
Ρ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ) Δικαστές Ανωτάτου Δικαστηρίου
Δ. ΧΑΤΖΗΧΑΜΠΗΣ)
Ε. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ)	
Μ. ΦΩΤΙΟΥ)
Μ. ΝΙΚΟΛΑΤΟΣ)
Γ. ΕΡΩΤΟΚΡΙΤΟΥ)
ΣΤ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ)